

Premi en convivència i diàleg interreligiós a Joan Botam

El Grup de Treball Estable de les Religions reconeix la trajectòria del fundador del Centre Ecumènic de Catalunya

Samuel Gutiérrez
Barcelona

El Grup de Treball Estable de les Religions (GTER), presidit actualment pel pastor evangèlic Guillem Correa, va lliurar el 17 de març passat, a la seu d'Òmnium Cultural de Barcelona, el II Premi en convivència i diàleg interreligiós al P. Joan Botam. Van assistir a l'acte representants de la comunitat evangèlica, ortodoxa, jueva, musulmana i catòlica, així com la directora general d'Afers Religiosos, Montserrat Coll, i el regidor de Drets Civils de l'ajuntament de Barcelona, Joaquim Mestre.

El guardó del GTER ha volgut reconèixer «la tasca pionera que en els darrers trenta anys Botam ha dut a terme en el camp sobretot del diàleg ecumènic i interreligiós». Entre els seus molts èxits, es troba la fundació el 1984 del Centre Ecumènic de Catalunya, primera institució civil que promovia a Espanya el diàleg entre ortodoxos, anglicans, catòlics i protestants; la creació el 1992 del Centre Abraham, concebut per a l'acollida durant els Jocs Olímpics d'esportistes de totes les religions, i l'impuls l'any 2004 de la celebració a Barcelona del Parlament Mundial de les Religions.

El caputxí Joan Botam va rebre amb satisfacció un premi que, per damunt de la seva persona, reconeix sobretot uns valors que cal avui continuar defensant amb valentia: «El protagonisme no ha estat mai un dels meus objectius —va afirmar en l'acte de lliurament del

guardó.— De fet, m'agrada pensar que no vaig ser jo qui va escollir l'ecumenisme, sinó que va ser l'ecumenisme el que em va escollir a mi.» I afegia: «Acceptar aquest premi m'alegra sobretot per les causes de raó i de fe que han guiat al llarg de tants anys la meua humil trajectòria i la de tanta gent. Viure és convida. L'ésser humà neix i es fa en un teixit de relacions. És en aquest context on sorgeix aquest afany de superació de tantes etiquetes i adjectius que d'alguna manera ens defineixen i enriqueixen, però que des d'una tradició cultural força equivocada sovint s'han constituït en banderes i referents de contraposició.»

La vocació ecumènica de Joan Botam, segons va evocar el mateix frare caputxí en la seva intervenció, neix de la seva tendra infància i té en el seu pare el gran referent: «El meu pare era un camperol contemplatiu, feliç d'estimar la terra i les tradicions, i un promotor de la feina ben feta.»

Trajectòria ecumènica

Abans de repassar la seva llarga trajectòria en el camp ecumènic i interreligiós, el guardonat va recordar el seu treball com a medievalista i la seva implicació en temes de pau i de supera-

ció de conflictes a través de Pax Christi, un moviment internacional catòlic per la pau. «L'ecumenisme va venir després —va assegurar amb modèstia—, tot i que gairebé podríem dir que va ser una conseqüència lògica del viscut fins aleshores.» També el va marcar molt en la seva posterior implicació ecumènica el fet d'haver-se format com a caputxí a l'escola de sant Francesc d'Assís, «un dels pocs sants de l'Església catòlica reconegut universalment». «Tenia una

visió de la vida optimista, i alhora transcendent, que després he pogut compartir amb joia amb altres denominacions religioses», va explicar aquest deixeble català del *poverello* d'Assís.

L'inici del diàleg amb altres confessions cristianes es va produir en una època en què aquesta mena d'activitats no eren gaire ben vistes. Va ser pioner a Catalunya i Espanya d'unes relacions que avui es consideren estabilitzades i cordials, però que aleshores semblaven gairebé una utopia. «La primera vegada que vaig pronunciar un Pàrenostre davant de la comunitat protestant —ha expressat en més d'una ocasió—, les cames em tremolaven, ja que l'ecumenisme en aquells moments estava prohibit.»

Juntament amb la seva tasca pionera en el camp del diàleg ecumènic i interreligiós, el P. Joan Botam va ser també provincial dels Caputxins en el moment de la famosa caputxinada, quan al març del 1966 més de 500 estudiants, professors i intel·lectuals es van reunir a Sarrià per celebrar una assemblea al monestir que va acabar amb un tancament de 3 dies fins que la policia franquista els va assaltar. Com a conclusió, Botam va confessar amb humilitat que tota la seva trajectòria ecumènica ha volgut ser primerament «una sembra de valors i actituds re-

ceptives, a partir de les quals avancem en aquesta exigència tan humana i universal de saber convida, de saber dialogar, de saber configurar conjuntament projectes d'interès comú». Fent memòria del seu estimat Ramon Llull, al qual ha estudiat profundament, el P. Joan Botam va instar tots els assistents a continuar treballant perquè cada cop més, des de les diverses aportacions de les diferents denominacions, «aquest món sigui una mica millor».

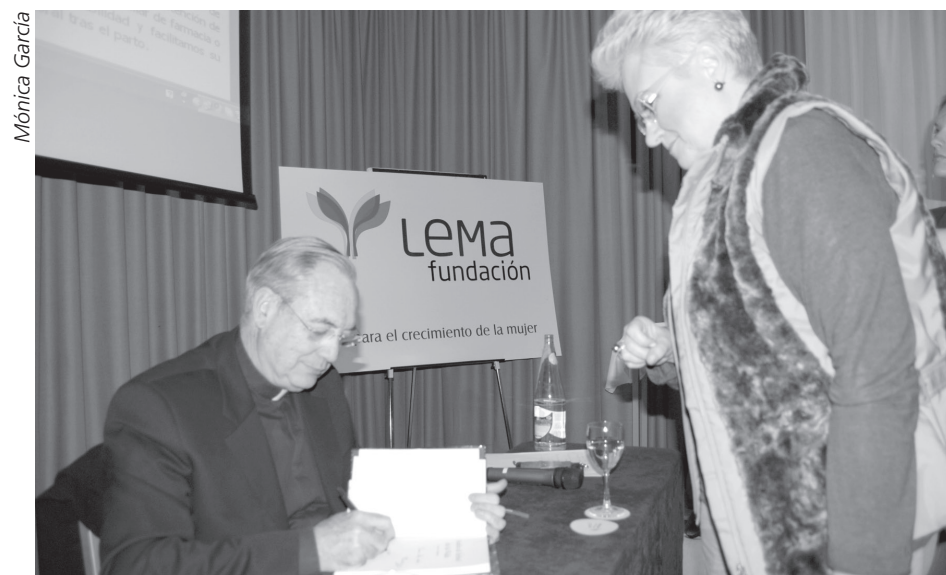
Joan Botam va rebre el premi de mans de Guillem Correa.

La Fundació LEMA ofereix formació i pisos d'acollida per a dones embarassades

Mònica García / Barcelona

«Aquesta llibertat que està en boca de tots no és només la llibertat que promou el govern per avortar, sinó també la llibertat de tirar endavant amb un embaràs.» La Fundació LEMA va presentar el 10 de març passat la seva tasca i objectius per al creixement de la dona gestant. La gerent de la Fundació, Rosa Ceravalls, va detallar la lamentable situació en què es troben les embarassades amb pocs recursos. Ceravalls va explicar que a la província de Barcelona només hi ha 18 places per atendre gestants. «Embarassades, a l'atur, sense prestació, probablement amb poca formació i potser sense casa...», va descriure la gerent de LEMA, «aquesta dona està en clar risc d'exclusió social». Això no obstant, en sol·licitar una ajuda al banc per a persona en risc de situació social s'han de sortejar una infinitat de traves per aconseguir la subvenció. «Però no digueu que és per a embarassades, ens va remarcar l'entitat financera!», va afegir Rosa Ceravalls.

L'embaràs no és ni de bon tros el problema, va assenyalar la gerent. «Les dificultats sorgeixen dels problemes legals i de l'escassa formació de les mares i, per això, durant el temps d'embaràs nosaltres invertim gratuïtament en

Enrique Casas, signant el seu nou llibre.

la seva educació i fem el possible per solucionar-los els temes legals.» A cada dona se li traça un pla d'estudis d'acord amb la seva formació. Així, en donar a llum el nadó la seva situació ha millorat tant des del punt de vista econòmic com formatiu: en aquest moment les dones es veuen capaces d'escollir la vida. A més del suport per a la formació o l'acollida, hi ha també un altre equip de voluntaris que ofereixen ajuda gine-

cològica i psicològica. «S'ha determinat que el 42% de les dones menors de 25 anys que han avortat cauen en depressió abans dels 4 anys», va afirmar Rosa Ceravalls, «aquestes són estadístiques "prohibides" a Espanya, que un dia apareixen però que l'endemà ja ningú no pot trobar».

La Fundació LEMA fomenta també l'adopció nacional per reduir els costos i facilitar la gestió en edats primeren-

ques. De les 2.000 peticions nacionals que se solen fer cada any, només unes 720 prosperen, i el termini d'espera és d'uns 9 anys. Pel que fa a l'adopció internacional, va prosseguir la gerent de la Fundació, «tot depèn de la butxaca, poden arribar a costar fins a 36.000 euros, i amb un preu així n'hi ha que es permeten posar condicions a la comanda...».

La Fundació funciona gràcies a un centenar de voluntaris que gratuïtament posen al servei de l'organització els seus coneixements i professionalitat, des d'advocats de l'estat fins a llevadores. En la seva exposició, LEMA va comptar també amb l'ajuda i impuls del capellà Enrique Casas Martín, que va presentar prèviament el seu nou llibre *Asalto al árbol de la vida*. La novel·la d'intriga enllaça la ciència i el pensament amb la tensió pròpia d'una ficció, fent més fàcil comprendre la lluita entre la cultura de la vida i la cultura de la mort. Els beneficis de la venda d'*Asalto al árbol de la vida* van destinats a la Fundació LEMA. Finalment, Rosa Ceravalls va fer una crida als qui vulguin col·laborar com a voluntaris en les diferents tasques, com per exemple la «línia d'atenció telefònica a embarassades 24 hores, 365 dies l'any, una de les tasques més gratificant...».